

Arrest

nr. 125 842 van 20 juni 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libische nationaliteit te zijn, op 31 maart 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 maart 2014 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 4 februari 2014 een asielaanvraag in bij de Belgische overheden.

Op 6 februari 2014 werd verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken gehoord in het kader van zijn asielaanvraag. Op 17 februari 2014 werd aan de Poolse overheden gevraagd om verzoeker terug te nemen in toepassing van artikel 12(2) van Verordening 604/2013/EU van de Raad en het Parlement van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend. Op 18 februari 2014 verklaarden de Poolse overheden zich akkoord met de overdracht.

Op 7 maart 2014 heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding t.a.v. verzoeker een beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Dit is de bestreden beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, op dezelfde dag ter kennis gebracht aan verzoeker.

Op 9 april wordt verzoeker gerepatrieerd naar Polen en overgedragen aan de bevoegde Poolse overheden.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoeker.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De verwerende partij werpt een exceptie ratione temporis op, stellende dat verzoekende partij op het ogenblik van de kennisgeving van de bestreden beslissing vastzat, zodat de beroepstermijn niet dertig dagen maar vijftien dagen bedraagt en waardoor dient te worden vastgesteld dat het beroep laattijdig is. Ter terechtzitting stelt de raadsvrouw van verzoeker zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Artikel 39/57, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt wat volgt:

“Indien het een beroep betreft dat is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 of die ter beschikking is gesteld van de regering, wordt het verzoekschrift ingediend binnen de vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is.”

De bestreden beslissing werd op 7 maart 2014 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het ogenblik van de kennisgeving van de bestreden beslissing werd vastgehouden met het oog op verwijdering. Aldus beschikte de verzoekende partij over een beroepstermijn van vijftien dagen. Derhalve was maandag 24 maart 2014 de uiterste datum waarop het verzoekschrift kon worden ingediend. Het verzoekschrift werd evenwel slechts ingediend op 25 maart 2013 en is bijgevolg laattijdig. Overmacht wordt niet aange-toond.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

3.2. Ambtshalve werpt de Raad ten aanzien van de bestreden beslissing een exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang. De Raad wijst erop dat verzoeker werd gerepatrieerd naar Polen. De raadsvrouw van verzoeker betwist dit niet ter terechtzitting.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet, juncto artikel 39/2, §2 van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

De vaststelling dringt zich op dat de bestreden beslissing door de repatriëring naar Polen op 9 april 2014 volledige uitvoering heeft gekregen, waardoor verzoekers belang is verloren gegaan. Gevraagd naar het actueel belang dat verzoeker nog heeft bij het beroep, stelt de raadsvrouw van verzoeker ter terechtzitting zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

Aangezien de bestreden beslissing werd uitgevoerd kan verzoeker geen voordeel meer halen uit het door hem ingestelde beroep. Voorts wordt geen actueel belang bij huidig voorliggend beroep aangetoond.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend veertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES